Atsız

TURANCILIK, MİLLÎ DEĞERLER ve GENÇLİK

(Makaleler-1)

ÖTÜKEN

İçindekiler

Açıklama/*Yağmur Atsız* 9
Sunuş..... 11

-I-
TURANCILIK

Turancılık/ *Ötüken*, 30 Nisan 1973, 6. Sayı..... 15
Turancılık Romantik Bir Hayal değildir/(22.2.1968) *Ötüken*, Mart 1968, S.3..... 20
Turancıyız, Ne Olacak?/21 Haziran 1966, *Ötüken*, 25 Haziran, 1966, S.30..... 25
Yabancı Bayraklar Altında Ölenlere Ağıt/(22 Şubat 1968) *Ötüken*, Mart 1968, 3. Sayı. 29
Bir Ansiklopedinin Büyük Yanlışları/11 Şubat1975, *Ötüken*, 1975, S.4. 32
Kızılay Görevini Yapmadı/ *Ötüken*, 25 Haziran 1966. Sayı: 30 39

-II-
MİLLÎ DEĞERLER VE MESELELERİMİZ

Millî Benlik (1)/*Atsız Mecmua*, 1931, S.7..... 45
Millî Benlik(2) /*Ötüken* 1965, S.24..... 50
Millî Değerler ve Millî Ruh/20 Aralık 1971, *Ötüken* 1972, S.12 52
Milletleri Ruhlandırmak/11 Ekim 1971, *Ötüken*, 1971, S.10..... 57

Millî Semboller/13 Nisan 1974, *Ötüken*, S.5. 64
Millî İktisat/ *Atsız Mecmua*, 1931, Sayı: 8 66
İktisat ve Millî Müdafaa/ *Atsız Mecmua*, 1932, Sayı: 11..... 71
Millî Kültürü Koruma Kanunu/ *Orkun*, 1951, Sayı: 55 77
Millî Mefahireye Saygı/ *Ötüken*, 1974, Sayı: 10..... 82
Köycülük/ *Atsız Mecmua*, 15 Eylül 1931, Yıl. 1, Sayı: 5 87
Halk ve Münevver/*Atsız Mecmua,* 15 Şubat 1932, Yıl: 1, Sayı: 10 91
Bu Yurdun Kutsal Yerleri/*Ötüken*, 1971, Sayı: 90 95

-III-

TÜRKÇÜLÜK MÜCADELESİ YAZILARI

Başvekil Saraçoğlu Şükrü'ye Açık Mektup/(Maltepe, 20 Şubat 1944 Pazar) *Orkun*, 16 Şubat 1951, Sayı: 20..... 103
Başvekil Saraçoğlu Şükrü'ye İkinci Açık Mektup/(21 Mart, 1944, Maltepe), *Orkun,* 2 Mart 1951, Sayı. 22..... 110
Türk Milletine Açık Mektup/*Kürşad*, 1947, Sayı:4 122
Bozkurt Korkusu/19 Ocak 1972, *Ötüken*, Sayı: 98 128
Devletin Yüksek Kademelerinde ve Gizli Teşkilâtı İçinde Hainler ve Casuslar mı Var?/ (7 Ekim 1964), *Ötüken*, 15 Ekim 1964, S: 10..... 132
Düşmanlara Koz Veriliyor/17 Mart 1965, *Ötüken*, Mart 1965, S.: 15..... 143
Birleşmiş Milletler İdeali/14 Mayıs 1964, *Ötüken*, 15 Mayıs 1964, S.: 5..... 145
Tarihin Akışı Değiştirilemiyor/15 Eylül 1965, *Ötüken*, 24 Eylül 1965, S:21..... 150
İlericiler/8 Aralık 1964, Ötüken, 15 Aralık 1964, S.2..... 153
Sosyal Yüzsüzlük/ 7 Kasım 1964, Ötüken, 14 Kasım 1964, S.11..... 156
Ahlâkî Adalet: 1500 Harbiyelinin Macerası/14 Kasım 1965, *Ötüken*, 22 Kasım 1965, S.23..... 160
Millî Savunma Gücünün Yokedilmesi / *Ötüken*, 1965, Sayı: 23 166
Propaganda/ *Altın Işık*, 15 Mart 1947, Cilt: 1, Sayı: 3 170
İngiltere Kraliçesi II. Elisabeth'e / *Ötüken*, 16 Aralık 1965, S: 24 175
Votka Fabrikası/ *Ötüken*, 25 Haziran 1966, Sayı. 30..... 179
Açık Yürekli Olmak/ *Gözlem*, 23 Ocak 1969, Sayı: 9..... 181

Askerî Düşünce ve Siyâsî Düşünce/ *Orkun*, 1951, Sayı: 37 186
Dün ve Yarın/ *Ötüken*, 8 Temmuz 1974, Sayı: 9 190
Yasak Kitap/ *Ötüken*, Haziran 1969, Sayı: 6 (66) 192
Kurucular Meclisi/ *Orkun*, 1 Aralık 1950, Sayı: 9 196
İçerden Çökertme/ *Ötüken*, 8 Mayıs 1974, Sayı: 6 200
Hukuk Her Şey Değildir/ *Ötüken*, 29 Mayıs 1974, Sayı: 7 202
Artık Bir Sınır Çizmek Gerek…/ *Gözlem*, 24 Nisan 1969 205
Vazife Sınırı/ *Gözlem*, 13 Mart 1969 209
Korkular/ *Ötüken*, 8 Aralık 1972, Sayı: 12 213
Türkiye'nin Yeniden Kuruluşu/24 Mart 1972, *Ötüken*, 1972, S.: 100 216
Türk Budun, Ökün!/ Ötüken, 10 Haziran 1975, Sayı: 6 227
Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyor muyuz?/ *Atsız Mecmua*, 1932, Sayı: 11 229
Altıncı Filo?!/ *Gözlem*, 6 Mart 1969 234
Mendebur Amerikalı/5 Ağustos 1975, *Ötüken*, 1975, Sayı: 8 238
Ders/ İstanbul, 25 Şubat 1973, *Ötüken*, 1973, Sayı: 3 247
Musa'nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki:/ *Orhun*, 1934, Sayı: 7 251

Açıklama

TÜRK ÜLKÜSÜ kitabının 1966 Yılı'ndaki ikinci basımında, o gün artık kimseyi ilgilendirmeyecek türden bâzı polemikler bizzat ATSIZ tarafından çıkarılmışdı. Bugün, aradan yaklaşık 40 sene daha geçdikden sonra Makaleler I-II-III-IV adlı kitaplardaki bâzı metinlerin ve o metinlerde sözkonusu edilen şahısların da okuyucula-ra artık birşey ifâde etmeyeceği düşüncesiyle birkaç makâlenin daha çıkarılması karârına varıldı. Herhangi bir yanlış anlamaya meydan vermemek için ben şahsen bu ayıklama işlemine katılmayarak sâdece sonunda yapılan elemeye mutâbakatımı bildirmekle yetindim. Bu gözden geçirme işini, meselelere vâkıf ve fevkalâde titiz bir başka arkadaş üstlendi.

Yağmur Atsız

Sunuş

Atsız Hoca'nın *Türk Ülküsü* kitabı ile *Makaleler-I-II-III-IV* serisinde toplanmış olan yazılarının hepsi birden "makalelerden yapılmış derlemeler" olarak ele alındı ve yeniden tasnif edildi. Makalelerdeki konu itibarıyla mevcut olan dağınıklık ortadan kaldırıldı. Bu maksatla, *Türk Ülküsü* kitabına alınmış olan makaleler genellikle yerlerinde bırakıldı; hatta bu kitabın ilk basımında bulunan birkaç makale de göz önüne alınıp değerlendirilmek üzere yaptığımız yeni düzenlemede uygun görülen bölümlere dâhil edildi.

Bu tasnif ve ayıklama esnasında, birçok makalenin değişik kitaplarda tekrarlanmış olduğu görüldü; bir kısım makalelerin bugünkü nesiller için bir anlamının kalmadığı; bir kısım makalelerin ise yazıldığı tarihteki polemiklerin etkisiyle kaleme alınmış olup bugün Atsız Hoca'nın temel düşüncelerini aksettiren esaslı makalelerinin arasında yer almasının uygun bulunmadığı görüldü. Bunlar çıkarılıp kalanlar tasnif edildikten sonra, bize göre Atsız Hoca'nın temsil ve telkin ettiği ülkünün özü,

yayınlanmış kitaplarıyla bu makale seçmelerinde okuyucuya bir düzen içerisinde aktarılmış oldu.

Böylece, bahsi geçen beş kitap *"Türk Ülküsü"*, *"Turancılık, Millî Değerler ve Gençlik"*, *"Tarih, Kültür ve Kahramanlar"* adlarıyla üç kitaba, bu kitaplar içinde de muhtelif ana başlıklar taşıyan bölümlere ayrıldı. Hatta bir kısım makaleler muhtevaları sebebiyle öylesi uygun olduğundan Atsız Bey'in *Türk Edebiyatı Tarihi* adlı kitabına alındı.

Bu tasnif ve ayıklama hususunda bize anlayış ve nezaket göstererek izin veren Yağmur Atsız Beğ'e çok teşekkür ediyoruz.

Maksadımız Atsız Hoca'nın Türk nesillerince tanınması ve onun temsil ettiği Türkçülük ülküsünün anlaşılmasıdır.

Onun istediği gibi yüksek ahlaklı, yüksek ülkülerle dolu yiğit nesiller yetişmesi dileğiyle…

Ötüken Neşriyat

-I-
TURANCILIK

Turancılık

TURANCILIK, Türkiye'de 60 yıldan beri tartışılan bir konudur. Zaman zaman, Türklerle akraba milletleri de içine alan bir sistem halinde düşünülmekle beraber bugün "Turancılık" deyince Türkiye'de anlaşılan şey, tarihî mirasları da dâhil olduğu halde bütün Türkler'i tek devlet halinde birleştirmek ülküsüdür ve her ülkü gibi nesillere bakan, kan ve can vergisi isteyen, gönüllere heyecan katan bir inançtır.

Tarihi, savaşları ve fütuhatı dolayısıyla hemen bütün dünyaya antipatik gelen Türk milletinin yeniden birleşerek şahlanması birçok milleti korkuttuğu için, bu şahlanış sonunda bazı devletler ortadan kalkacağı veya küçüleceği için, hatta dünya çapındaki büyük ticaret ortaklıklarının çıkarları baltalanacağı için Turancılık ülküsü büyük bir direnişle karşılanmakta, bu direnişin propagandası ve fikriyatı yapılmakta, bu propaganda Türkiye içinde tesirli olmaktadır.

Turancılık ülküsüne karşı Türkiye'deki muhalefet ya bunun Türkiye'yi büyük tehlikelere atacak bir macera sayılmasından yahut Türkiye dışındaki Türklerin de en az bizim kadar (bir bakıma bizden çok) Türk olduklarının bilinmeyişinden, yahut da bugünkü sınırlarımız içinde 4000 yıldan beri üstüste yığılan etnik zümreleri ve kültürleri karıştırıp bunlardan şimdiki dili Türkçe olan

bir "halk"ın peydahlandığını kabul etmekten doğmaktadır.

Moskof uşağı oldukları için Turancılığın Rusya'yı devirmesinden korkanların muhalefetini kaale almıyorum.

Önce, Turancılık bir macera mıdır, onu ele alalım:

Turancılığın macera olduğu hakkındaki düşünce, Birinci Cihan Savaşında Enver Paşa'nın Kafkas cephesindeki hareketlerinin başarısızlık ve büyük kayıplarla sona ermesinden çıkmıştır. Bir çiçekle bahar gelmediği gibi bir başarısızlıkla bir düşüncenin yanlışlığına hükmetmek de sağlam bir mantığın eseri sayılamaz. Enver Paşa'nın cesur bir asker, fakat ehliyetsiz bir kumandan olduğu artık herkesçe bilinmektedir. Bundan başka Enver Paşa'yı saf bir Turancı saymak da yanlıştır. İttihatçılar hem Turancı, hem de İslâm birlikçisi idiler. Hem Kafkasya'yı, hem de Mısır'ı almak istiyorlardı. Bundan başka zamansız Kafkas taarruzu Turancılık düşüncesiyle değil, müttefikimiz Almanlar üzerindeki yükü hafifletmek amacıyla yapılmıştı.

Maceracılığa gelince, bu kelime üzerinde iyi ve ciddî düşünmek lâzımdır. Her maceracılık bir hata olmadığı gibi her ihtiyat da tedbirli bir davranış değildir. İnsanlığın tarihi siyaset, askerlik ve ilim alanındaki maceralarla doludur. Kristof Kolomb'un batıya giderek Hindistan'a varmak istemesi bir macera idi. Bir sal ile Atlantiği geçmek de öyledir. Kendi yakın tarihimize bakarsak Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkması da bir maceradır. Birçoklarının buna katılmayışı yurtsever olmayışlarından değil, başarı ihtimali görmemelerindendi. Fakat o, iyi hesap yapmasını bildiği için, başkalarının Türkiye'yi batıracak bir macera diye muhalefet ettikleri teşebbüsünü parlak bir şekilde bitirdi.

Daha eski tarihimizde Babur'un 10.000 kişiyle Hindistan'a dalması, Yavuz'un 30.000 kişiyle çölü geçerek

Mısır'a girmesi birer macera değil miydi? Evet, Napoleon ve Hitler'in Moskova seferleri de macera idi ama onlar başarısızlıkla bitti diye berikilerin değeri azalır mı?

Yahudilerin artık Arap vatanı olmuş topraklarda İsrail devletini kurması şaşırtıcı bir macera değil midir?

Tehlikesiz yaşamak isteyenler intihar etsin. Hayat ve kâinat tehlikelerle doludur. Tehlike fertler için de, milletler için de, topraklar için de vardır. Korkunç bir deprem birkaç saatte Anadolu'yu suların altına gömebilir. Dünyaya yakın geçen bir kuyruklu yıldızın boğucu gazları birkaç milleti birden yok edebilir. Dünyayı yörüngesinden çıkaracak büyüklükte bir göktaşı küremize çarparak dünyanın kıyametini koparabilir. Birkaç millet birleşerek bir gece Türkiye'nin üzerine 500 hidrojen bombası fırlattıktan sonra özel giyimli askerlerini yurdumuza sokabilir.

Bütün bu ihtimaller var diye uyuşuk uyuşuk oturup yalnız fabrika kurmak, futbol maçlarını seyrederek bağırmak, defile ve güzellik müsabakaları yapmak, üniversitelerde bir takım bayağıların eserlerini tahlil etmekle mi vakit geçireceğiz? Bunlarla millet yaşamaz. Millet bir hayvan sürüsü değildir. Millet, millî bir hedef ister. Ancak o hedefi gördüğü zaman sürü olmaktan çıkıp insanlaşır, bencil olmaktan kurtulup fedakârlaşır.

Bizim için en kutlu hedef Turancılıktır. Eskiden nasıl bir idiysek yine birleşeceğiz diye kendisini bir ülküye adamaktan daha kutlu ne olabilir? Bütün Türkler'i birleştirmek hakkımız ve görevimizdir. Bizden zorla koparılanı geri almak adaleti yerine getirmektir. Turancılık bir büyüklük düşüncesidir. Büyüklük düşüncesi asil bir düşüncedir.

Turancılığı, bütün Türkler'i yalnız kültür alanında birleştirmek diye anlamak boş ve yanlıştır. Sosyal bir kanundur ki kültür birliği ancak siyasî birlik sonunda do-

ğar. Türk'e düşman milletlerin hâkimiyetindeki Türkleri kültürde birleştirmeye imkân var mı? Yabancı millet buna izin verir mi? Sovyetler Birliği'nde alfabesi ayrılmış, yerli lehçesi edebî dil haline getirilmiş Kazak, Kırgız, Özbek, Türkmen, Tatar ve Başkurt'u hangi kuvvetle, hangi metodla tek kültür içinde bizimle birleştirebilirsin? O kadar gücün varsa zaten ordularını yürütüp o ülkeleri kurtarmak elinde demektir. Ondan sonra kültür birliği için kurultayını toplar, aksi halde kültür birliğini hiçbir zaman kuramazsın.

Bugün Türkler arasındaki kültür birliği ancak gönül birliği, tek millet olmak şuuru, biraz da dil birliği halinde yaşamaktadır. Fakat bu gidişle 50 yıl sonra diller ayrılacaktır. O zaman ne olacak? Onlar artık başka millet oldu diyerek miskin bir tevekkülle bu oldubittiyi kabul mü edeceğiz, yoksa eski yurtları ve soyumuzun koparılmış parçalarını kurtarmak için, savaş da dâhil, her şeyi göze mi alacağız? Elbette göze alacağız. Şüphesiz zamanı kollamak, hesapları iyi yapmak şartı ile...

Siyasî sınırlar dışındaki Türklerle uğraşmak macera ise Türk uçakları Kıbrıs'a neden saldırdı? Hatta Amerikan donanması engel olmasaydı Kıbrıs'a neden çıkılacaktı? Batı Trakya Türkleriyle, Kerkük Türkleriyle neden bu kadar ilgileniliyor? Dün "Hatay"dı. Bugün "Kıbrıs", yarın "Batı Trakya" ve "Kerkük". Öbürgün "Azerbaycan" ve daha ötesi... Bu, budur. Kimse başını kuma sokmasın.

Turancılığa muhalefetin bir türlüsü de Türkiye dışındaki Türklerden habersiz olmanın sonucudur. Daha pek yakında bir bilgin kişinin, bir toplantıda gençlerden birine "Hunlar da mı Türk?" diye sorduğunu anlattılar. Hunlar'ın Türk, hatta kısmen Oğuzların ataları olduğunu bilmeden yaşayan bilgine ne denir? Meğer o, millî tarihi

Malazgird zaferiyle başlıyor sanırmış. Hayırlı uykular deyip geçelim...

Bir de Türk soyundan gelmemenin verdiği gayrı millî şuurla Anadolu'yu bir bardak, içindeki milleti bir kokteyl; Türkleri de bu kokteyle en son katılan içki saymak gibi hezeyan var ki taraftarları bir takım ruh hastalarından ibarettir.

Tarihimizi Malazgird'le veya İznik, şehrinin alınmasıyla başlatanlara sormalı: İznik'i başkent yapanlar veya Malazgird savaşını kazananlar daha önce ne idiler? Nerede idiler? On Birinci Yüzyıl tarihin ışıldakları altındaki bir asırdır. O adamların nerede ve ne olduklarını gözler önüne derhal serer. Böylece de Türk Devletleri denen nesnenin birbirini kovalayan Türk hanedanları olduğu, aslında bir tek devlet olup fetret zamanlarında ikiye üçe bölündüğü ve bunun Tanrıkut'a kadar gerilere doğru uzandığı ortaya çıkar.

Turancılık ülküsü gibi milleti hızlandırıcı, ahlâka ve erdeme dayalı kutlu bir ülküyü yermek için ya damarlarındaki kanı yabancı hissetmek, ya komünist yani vatan haini, yahut da millî tarihi Malazgird'ten başlatacak kadar cahil ve budala olmak lâzımdır.

Ötüken, 30 Nisan 1973, 6. Sayı

Turancılık Romantik Bir Hayal Değildir

TÜRK milletinin ülküsü olan Turancılığı, herkesin dilediği şekilde anlattığı, bunu bir türlü romantizm diye gösterdiği göze çarpmaktadır. Millî ülkülerde onun şiir yönü olan bir romantizm bulunmakla beraber ülkü, aslında gerçeklere dayanan, açık ve kesin amaçları olan bir duygular ve düşünceler sistemidir. Türkçü diye bilinen bazı yazarların Turancılıktan bahsederken, âdeta ürke ürke konuya değinmeleri Turancılığın ne olduğunu bilmeyenler üzerinde hiç de olumlu bir tesir bırakmıyor. Türk Edebiyatı Tarihinde mühim bir yeri olan "Fırtına ve Kar" gibi "Peri Kızı ile Çoban Hikâyesi" gibi aruz ve heceyle yazdığı ölümsüz şiirlerle Türk edebiyatının ölümsüzleri arasına giren Orhan Seyfi Orhon'un 2 Şubat 1968 tarihli *Son Havadis* gazetesindeki "Turan Nedir?" başlıklı yazısı Turancıların asla kabul edemeyecekleri yanlış düşünceler bakımından bu yazıma konu olacaktır.

Yazı şöyle başlıyor:

"Çok değerli arkadaşım Tekin Erer'in en güzel misalini vererek anlattığı gibi milliyetçilikte bir Türk emperyalizmi

halinde "Turancılık" yoktur. Turan, Türk tarihinde büyük Türk ırkının kendisine vatan olarak seçtiği yerdir."

Bir kere Turancılıkla emperyalizmi karıştırmak büyük bir yanlıştır. Emperyalizm bir milletin başka milletleri hükmü altına alması demektir. O halde, Türklerin birleşmesi demek olan Turancılık neden Türk emperyalizmi oluyor? Bugün Türk topluluklarından birinin silâh kuvvetiyle öteki Türkleri yabancılardan kurtararak tek devlet halinde birleştirmesi emperyalizm midir? Dünyadaki bütün milletler, yabancı devlet hâkimiyetinde kalan soydaşlarını kendileriyle birleştirmek için silâhlı ve silâhsız savaşlar yaparlar. Bunun adı emperyalizm değildir, irredantizmdir ki makbul bir davranıştır.

Sevr Barışını kabule mecbur kalsaydık da Trakya ve İzmir'i Yunanlılara bıraksaydık, elli yıl sonra oraları kurtarmak için yapacağımız mücadele bir emperyalist savaş mı olacaktı? 100.000 Türk'ün yaşadığı Kıbrıs için savaşı göze alan Türk milleti, elbette kırk milyon Türk'ün yaşadığı yerleri kurtarmak için de silâha sarılacaktır. "*Milliyetçilikte bir Türk emperyalizmi halinde Turancılık yoktur*" demek, Turancılığı istememek, Türk birliğini şiir ve hayal olarak düşünmek demektir.

Orhan Seyfi'nin yukarıya aldığım parçasında "*Turan, Türk tarihinde büyük Türk ırkının kendisine vatan olarak seçtiği yerdir*" cümlesi var. Peki, bu vatan şimdi nerede, ne durumda? Anadolu On Birinci Yüzyılda, kurtarmak için daha dün silâha sarıldığımız Kıbrıs On Altıncı Yüzyılda fetholundu, ya üzerinde doğup tarihe girdiğimiz topraklar ne oldu?

Turancılık ülküsünün, Ziya Gökalp'ın bir manzumesiyle Türk şuuruna girdiğini söylemek de yanlıştır Turancılık, yani bütün Türkleri birleştirmek ülküsü, milâttan önceki üçüncü yüzyıldan beri vardır. Türk büyüklerinin, iç huzuru sağladıktan sonra ardından koştukları tek

düşünce her zaman Türk birliği olmuştur. Ancak İslâmiyet bu düşünceyi bir miktar değiştirmiş, İslâmlığı korumak kaygısı Türk birliği ülküsünü zaman zaman az veya çok ihmal ettirmiştir.

Orhan Seyfi Orhon, yazısının bir yerinde de şöyle diyor:

> *"Apaçık anlaşılır ki gençlere Türkçülüğün bayrağını getiren şair (yani Ziya Gökalp) eski tarih boyunca Türk ırkının yaşadığı ülkeleri zaptedelim demiyor. Türklerin Turanı, Yunanlıların Megalo İdeası değildir. Türk milletini, eski Türk tarihi içinde hatırlamaktır."*

Bu satırlar da baştanbaşa yanlıştır. Ziya Gökalp, eski Türk ülkelerini zaptedelim demedi diye bizim de aynı yerde saymamız icab etmez. Ziya Gökalp'ın Türkçülüğü bugün için artık eksik bir Türkçülüktür. Zaman ilerledikçe o eksikleri tamamlayıp gedikleri kapatmaya mecburuz. Kaldı ki Ziya Gökalp eski Türk ülkelerinin zaptı taraftarıdır:

Moskofun ülkesi viran olacak;
Türkiye büyüyüp Turan olacak

diyen odur. Türklerin Turanı, Yunanlıların Megalo İdeası değildir demek, Yunanlılar, büyümek istedikleri halde biz istemiyoruz demektir ki, bir millet için büyümekten korkmak kadar ölümcül düşünce olamaz.

Bugün yoksul Asya ve çok geri Afrika milletleri bile büyüklük isteğinde, büyüklük ülküsünde iken bizim "Turancılığımız emperyalist düşünce değildir" dememiz tarihimizi kapatmaya karar vermekle birdir.

Emperyalist değiliz ne demek? Eski topraklarımızı kurtarmak isteğimiz emperyalizm ise emperyalistiz. Türkistan'ı, İdil-Ural'ı, Azerbaycan'ı, Kafkasya'yı, Kırım'ı ve

Türklerin yaşadığı başka yerleri istemek emperyalizmse kutlu bir düşüncedir.

Viyetnam'ın, hangi fikirle olduğu henüz kesin olarak bilinmeyen savaşına alkış tutup Altaylar'dan bahsetmeyi yeren soysuz hainler yanında, Orhan Seyfî Orhon gibi Türkçü bir şairin Turan'ı romantizm olarak tavsifini hiç yakıştıramadım.

Bu konuyu ele almışken öteden beri söylenen bir tekerlemeye de cevap vermek isterim: "Turancılık bir maceradır. Bizi mahvediyordu. Bundan sonra böyle maceralara atılmak çılgınlık olur."

Bunu iddia eden zavallılar hangi maceradan bahsediyorlar? Birinci Cihan Savaşından mı? Birinci Cihan Savaşının Turancılık düşüncesiyle açıldığını iddia etmek hiçbir şey bilmemek, dünyadan habersiz olmak demektir. Yayınlanan tarih belgeleriyle artık iyice öğrenilmiştir ki, Türkiye savaşa girse de girmese de Rusya, İngiltere ve Fransa, Türkiye'yi yok edip paylaşmaya karar vermişlerdi. Türkiye için Almanya ile birleşmekten başka çıkar yol kalmamıştı. O zamanki hükümetin İngiliz ve Fransızlarla aradığı ittifak teşebbüslerine cevap bile verilmemişti. Şimdi, bu şartlar içinde girişilen savaş bir Turancılık savaşı mıdır, yoksa bir ölüm-dirim kavgası mıdır? Hiç şüphesiz, savaşı kazanmak için Turancılıktan da, İslâm birliği düşüncesinden de istifade edilmek istenmiş, biri İngilizler'e karşı silâh olarak kullanılmış, az çok da faydası görülmüştür. Fakat Turancılık fikri olmasaydı, Ziya Gökalp doğmamış bulunsaydı, bu kelime bilinmeseydi savaşın sonucu değişecek miydi? Birinci Cihan Savaşı sırf Turancılık ülküsü uğruna açılmış olsaydı bile onun korkunç sonu Turancılığın yıkılışını değil, uygulamadaki beceriksizliği ortaya koyardı. Yerinde kullanıldığı zaman bir hastayı diriltecek olan ilâç, yanlış kullanılırsa insanı öldürebilir. O zaman suç ilâçta değil, yanlış kullanan-

dadır. Tarihimiz boyunca, Müslüman olduğumuz için başımıza bin türlü belâ geldiği gibi, bugünkü demokratik rejim yüzünden de 1960'ta geçirdiğimiz tehlike malûmdur. Bu kafa ile düşününce, suçu İslâmiyete ve demokrasiye yüklemek icap eder ki ne dereceye kadar doğru olduğu ortadadır.

Bütün bunlar ortada iken, Birinci Cihan Savaşında Turancılık ülküsünden faydalanmak için yapılan bazı davranışların aksi sonuçla bitmesiyle Turancılığı ebediyen mahkûm etmek ne akıl, ne iz'an, ne iyi niyet, ne de insafla bağdaşamaz.

Turancılık bütün Türklerin birleşmesi ülküsüdür. İnsanları insan yapan, büyük bir düşüncenin ardında koşmalarıdır. Türk milleti için en insanca, en yüksek düşünce tutsak yaşayan soydaşlarını kurtarmak için yapacağı savaştır.

Yalnız kazancımızı, midemizi, maddemizi düşünmeyelim. Bunu hayvanlar da yapar. Daha çok mânâya, düşünceye, ülküye dönelim. İnsanlık budur. Bunu söylerken de kimseden çekinmeyelim: Hakkımızı, atalar mirasını istiyoruz. Alacağız da.

(22 Şubat 1968) *Ötüken*, Mart 1968, 3. Sayı.